

מ"ת 31309/10/15 - מדינת ישראל נגד י א

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"ת 31309-10-15 מדינת ישראל ני

א(עציר)

בפני כב' השופטת נעה תבור

28 אוקטובר 2015

תפ 31287-10-15

המבקשת
מדינת ישראל

נ ג ד
ו א (עציר)

המשיב

בוכחות:

ב"כ המבקשת: עו"ד אביב בר-אור

ב"כ המשיב: עו"ד יהנה לרמן

המשיב הובא ע"י השב"ס

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

התΚבלה חווות דעת פסיכיאטרית לפיה המשיב אינו כשיר לעמוד לדין ולא הב Chin בין טוב לרע בעת ביצוע העבירות המיחסות לו.

ההחלטה

אין מחלוקת בין הצדדים בדבר קיומן של ראיות לכואורה בכל הנוגע לחלק העובדתי בכתב האישום. מדובר למי שאיים על מוקדנית במקוד 100 של המשטרה, שכוכונתו לרצוח את הפסיכיאטרית המתפלת בו בשל קביעתה שאינו כשיר לניהגה.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - loi © verdicts.co.il

מנחתה בפני חוו"ד פסיכיאטרית ממנה עולה, כי המשיב אינו כשיר לעמוד דין ולא היה אחראי למשעו בעת ביצוע העבירה.

הצדדים מסכימים על ההחלטה ההליכים ועל מתן צו אשפוז. הסניגורית מבקשת לקצוב את משך האשפוז המרבי ומפנה להחלטת כב' השופטת ינשטיין בבימה"ש המחויז בחיפה. עוד מפנה הסניגורית לכך שהמשיב פנה ביוזמתו לגורמי טיפול וביקש טיפול פסיכיאטרי בטרם בוצעה העבירה וענינו התגלגל לכלל הליך פלילי.

מוכר לי כМОבן פסק הדין של כב' השופטת ינשטיין באותו עניין נקבע כי לביהם"ש שיקול דעת בקביעת משך האשפוז המרבי. עדמה זו מקובלת עלי' וכן נקבע בשורה ארוכה של החלטות קודמות, ההליכים שנשמעו לפני. עם זאת אין בין שיקול דעת זה לבין מתחם העונש ההולם שהיה נקבע לנאים לו הורשע, קשר חד ערכי. טיפול איננו עונשה ומשך אשפוז מרבי נקבע בשם לב למצבו הנפשי של המשיב ולסתיכון ולא על סמרק שיקולי גמול ועונשה. החלטות בימה"ש המחויז אשר קצבו משך אשפוז קצר מזה הנקבע לצד העבירה, ניתנו במקרים שבهم עונשי המאסר המרביים ממושכים ביותר ולא קיים מתאם בין העבירה והנסיבות. אין זה מקרה שבפני, שבו מדובר בעבירה שלצדה עונש מאסר לתקופה של 3 שנים. אני חוזרת ומדגישה כי מדובר בכל מקרה במשך אשפוז מרבי. ככל שהפסיכיאטר המחויז ימצא אפשרות להסתפק באשפוז קצר יותר, בוודאי שעומדת אפשרות זו לפני.

פניתי של המשיב لكבלת טיפול, מלבד על תובנה בסיסית שלו לצורך בטיפול זה, ודוקא טעם זה אינו מצביע על קציבה מראש של תקופה קצרה יותר, לצורך אשפוזו. שיקול הדעת נתון בידי הפסיכיאטר המחויז, להסתפק במשך אשפוז קצר יותר, בהתאם למצבו הנפשי של המשיב, בהמשך ההליך. החשש שהמשיב ישאר בתנאי אשפוז תקופה ארוכה, בהרבה מזו שהיתה נגזרת בסופו של יום, חשש שהבא ע"י הנשיא ברק ומו זכר בדברי ההסביר לתקן 8, אינו חשש אמיתי במקרה שבפני, בשם לב לעונש הקבוע לצד העבירה בחוק.

במסגרת סמכויותי על פי סעיף 170 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) תשמ"ב - 1982 ועל פי סעיף 15 (א) לחוק לטיפול בחולי נפש תשנ"א - 1991, נוכח חוות הדעת הפסיכיאטרית, אשר עולה ממנה כי המשיב אינו כשיר חיים לעמוד דין, וכן לנוכח עמדת הצדדים, אני מורה כדלקמן:

1. ההליכים בתיק העיקרי נגד הנאשם יופסקו;
2. הנאשם יושפץ במקום עליו יורה הפסיכיאטר המחויז, לאחר שנמצא כי קיימת מסוכנות ומצבו מצרך אשפוז;
3. תקופת האשפוז המרבי היא על פי סעיף 192 מדובר בפרק זמן מרבי של 3 שנים.
4. הפסיכיאטר המחויז מתבקש להודיע לسنגוריה הציבורית ולעו"ד מיטל סטי ממפלג תביעות ת"א, על מועד הבאת הנאשם לפני הוועדה בפני הוועדה הפסיכיאטרית.

המצוות תשלח עותק החלטה זו לפסיכיאטר המחויז ולסניגוריה הציבורית. תשומת הלב מופנית לכך שהמשיב מבקש להיות מיוצג על ידי עורך דין בהליכים בפני הוועדה על פי חוק הטיפול בחולי נפש.

עמוד 2

ניתנה והודעה היום ט"ו חשוון תשע"ו, 28/10/2015 במעמד הנוכחים.

נעה תבור, שופטת